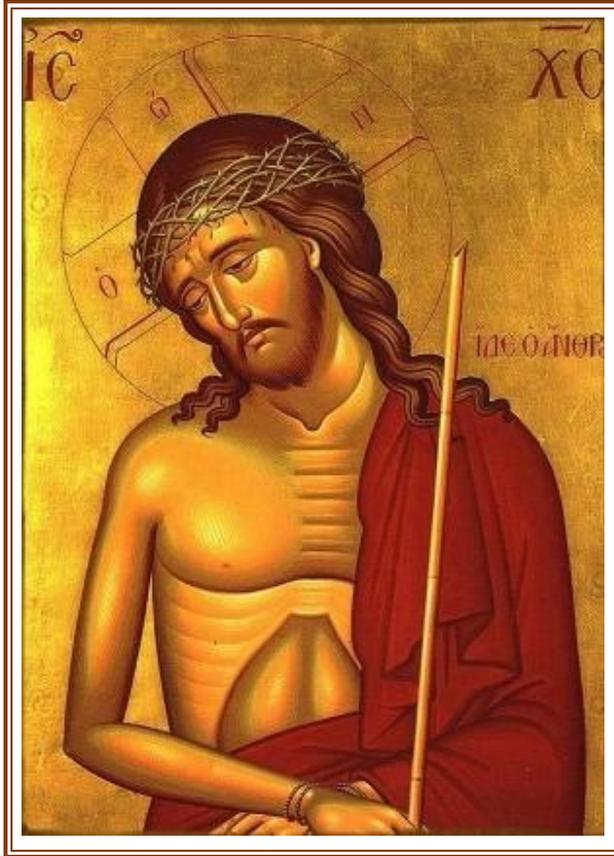

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου
καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθῆ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῶη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἕξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ' ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώξης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΘΞάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἔστι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ἔστι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ἔστι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἔκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἔγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ἔστι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἔστι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῦρήμονησαν.

Ἔστι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἔστι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με

ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδύεβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἔρημῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλή μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδίκως.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσεθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος

ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπὶ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι·

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ·

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη·

Κἄγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὴ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνατί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμοῦ·

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπὶ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπὸ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπὸ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ'

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ'

τροπάριο

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμὴν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἢ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄορατε κριτά, ἐν σαρκὶ καθωράθησ, καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι; ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἔξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἕτασμούς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ραπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνουῖσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

[ἀργὰ εἰρμολογικά](#)

➤ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

[ἀργὰ εἰρμολογικά](#)

➤ Κωνσταντίνου Πρίγγου

[κατὰ σύντημσιν](#)

➤ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομα εἰρμολογικά](#)

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:18-43

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπέινασε· ¹⁹καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· **Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ.** ²⁰**Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;** ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· ²²καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε. ²³**Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;** ²⁴ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ²⁵τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατι οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ²⁶ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. ²⁷**Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.** ²⁸**Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὑπάγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.** ²⁹**Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ**

μεταμεληθείς ἀπῆλθε. ³⁰καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. ³¹τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ³²Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ³³Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδοσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ³⁴Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ. ³⁵Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. ³⁶πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ³⁷Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. ³⁸Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ³⁹Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ⁴⁰Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; ⁴¹λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ⁴²Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; ⁴³διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἑμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἑμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχος.

Τριψῆδιον

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

Ψδὴ α'

ἦχος β'

«**Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναζηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.**» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἄρπαγμόν, εἶναι ἡγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον, δεικνύει τοῖς μαθηταῖς, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφήν ὁ πλαστοουργός, ἐκὼν περὶκίμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθῆς θεότητι.

Καταβασία

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Οἶκος

Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὄδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον

Τῇ ιδ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τῶν ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα ἀγίων ἀποστόλων, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

Τιμῷ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.
Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;
Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρω,
Τροφή προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει.
Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.
Νῦν Μῆμος ὄντως Ἀρδαλίων ἢ πάλαι.
Μιμούμενος γὰρ μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος **Θωμαΐδος**.

Αἰῶνος ἥρας τοῦδε τὴν **Θωμαΐδα**,

Τὸ τῆς **Γραφῆς**, μέλλοντος αἰῶνος **Πάτερ**.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος νεομάρτυς **Δημήτριος**, ὁ ἐκ **Λιγουδίστης Τριφυλίας Πελοποννήσου**, ζίφει τελειοῦται ἐν **Τριπόλει**, κατὰ τὸ ἔτος 1803.

Ἐσπευσε λαβεῖν τοῦ μαρτυρίου γέρας,

Ὁ **Δημήτριος** ὡς **Δορκὰς** ἐν **Τριπόλει**.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη **Δευτέρα**, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ **Παγκάλου**, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ **Κυρίου** καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης **συκῆς**.

στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὄφθη,

Καὶ σιτοδότης, ὡ καλῶν θημωνία!

ἕτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν

Τὴν **Συναγωγὴν**, **συκῆν** **Χριστός**, Ἑβραίων,

Καρπῶν ἄμοιρον **πνευματικῶν** εἰκάζων,

Ἄρᾶ **ξηραίνει**, ἥς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ **Παγκάλου** Ἰωσήφ **πρεσβείαις**, **Χριστὲ** ὁ **Θεός**, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδὴ κ'

ἦχος β'

«**Ἐ**φριξε **Παίδων** εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον **ψυχῆς** ἄσπιλον **σῶμα**, καὶ εἶξε τὸ **τραφέν**, ἐν ἀπείρω ὕλῃ, ἀκάματον **πῦρ**. Ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης **φλογός**, **διαιωνίζων** ὕμνος ἀνεμέλπετο. **Τὸν Κύριον** πάντα τὰ ἔργα ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» (β')

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, **Υἱὸν** καὶ ἅγιον **Πνεῦμα** τὸν **Κύριον**.

Ἦμᾶς μου τότε **μαθητάς**, πάντες **γνώσκονται**, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολάς τηρήσετε, φησὶν ὁ **Σωτὴρ** τοῖς φίλοις πρὸς πάθος **μολών**. **Εἰρηνεύετε** ἐν ἑαυτοῖς, καὶ **πᾶσι**, καὶ **ταπεινά** φρονοῦντες, **ἀνυψώητε**, καὶ **Κύριον** **γινώσκοντές** με ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ **ἀεὶ** καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, **ἀμήν**.

Τάξεως ἔμπαλιν ὡμῖν, **ἐθνικῆς** ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν, οὐ **κληῖρος** γὰρ ἐμός, **τυραννὶς** δὲ **γνώμη** **αὐθαίρετος**· ὁ οὖν **πρόκριτος** ἐν ὡμῖν εἶναι **θέλων**, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων **ἐσχατώτερος**, καὶ **Κύριον** **γινώσκοντές** με ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρω ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζῶου δὲ ἐκμαρανηθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ'

ἦχος β'

«Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων/ἀμπλακημάτων, ταύτην μακαρίζοντες πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.» (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς ἀποστόλοις προέφης, ἡ πάντων σοφία, ἐν ἧ' δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς, ἐμὸν ὅπερ πίνω, πῖετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Αἶνοι

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεσθινοῦ](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη'

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶν, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ἤχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοαῖς, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν καὶ συναυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✚

ἤχος πλ.α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάζωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✚

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὡς πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,

καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἔλεησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἔλεησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἔλεησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλεησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλεησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

‘Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Αἰώνων

ἦχος πλ.α'

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρχοῦσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὁ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριο. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, δόξα σοι.

ἤχος πλ.δ'

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξιῶς τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἴγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω

τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ως ἀπαρχάς

ἦχος πλ.δ’

‘Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Κύριε ἐλέησον. (μ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

‘Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονίην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

‘Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιβ’)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθῃ πού ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ ᾠ̣

Α μη η η ην

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

A α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Προσθεσ αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθεσ αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.196#

δου ο ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φι ι

ο ο ο ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ι ν

ον ευ ρη η η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου λου ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η μου ου ου

ου ⁹ μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α

δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει

ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει ει

ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α

να α α α α α α α νη η η η η η η

η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου ιου ου ου σα

Α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Α γι ι ι ο ος ει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ο ο ο

ο ος ει ο Θ ε ο ος η η μω ω ω ωων προ στα

σι ι αις των Α α σω μα α α α α των σω ω ω

σο ον η η η η μας

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἀγίου ἢ ἀγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου/δούλου/ἀθλοφόρου/ἀγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἄ ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον

ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα

α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε

ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να

μη τω θα να τω παραδο θης και της βα σι λει ας ε

ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου

σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η

μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α α α α α α ας η

Ἄλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.194#

α ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ς ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α ς Αλ λη

μου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η η η ς

Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο Θε

ος δι οτι φωστα προσταγματα σου επι της

γης

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Ααα αληηηηηηηηλου ουιι

ια Ααααα αληηηηηηηηηηλου ου

ιιια Ααα αληηηηηηηηηλου ου

ουουιιιιια

Δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικου

ουντες επι της γης

Ααα αληηηηηηηηηλου ουιι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α ἀλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α ἀλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α ἀλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υμ φι ι

ο ο ος ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ερ χε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ

κτος και μα κα α α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ι ν ον ευ ρη η η

η η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου ου ⁹μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α νη η η η

η η η η ψ ο ν χ ρ α α α α α α ζ ο υ ο υ ο υ ο υ

χ ρ α α ζ ο υ σ α Α α α α α α α α γ ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ Α α

α γ ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε

ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μ ω ω ω

ω ω π ρ ο σ τ α σ ι ι α ι ς τ ω ω ν Α α α α σ ω μ α α

α α α α τ ω ν σ ω ω ω ω ω ω σ ο ο ο ν η η

η μας

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἀγίου/ἁγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου/ἁγίου/ἀθλοφόρου/ἀγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀΐμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει

γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη

σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ

πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α

α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω

κλει σθης αλ λα α να α α νηψο ον κρα ζου σα

Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων

δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

Ἦχος λ π ρ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

Α μη η η ην ρ̣

Ε χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος ρ̣ δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης ρ̣

Α ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

ε πι της γης ρ̣

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον ρ̣ και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται ρ̣

Π ρος θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε ρ̣ προσ θες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

Ἀλληλούια

Μέλος ἀρχαῖον

Συντετμημένον

Σύντομον

Ἄλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δις τὸ ἀργὸν Ἄλληλούια καὶ δις τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἄλληλούια. Παρατίθεται ὁμοίως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ τὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η λου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α λα α α α α α γ Αλ λη λου
 ου ου ου ου ου χου ου ου ου λου ου ου ου ου ου
 ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 α α α α α α λα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α Α
 α α α α α λ λη η η λου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι α α λα α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [Στίχος](#) Λουκάς Λουκά

Ἄλληλούια, συντετμημένον

Α α α α α α α λ λ η η η η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ι ι α α α α ια α α α

α α Αλ λη λου ου ου ου ου ου ιου ι ι α α α

α α α α Α α λ λ η λου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Στίχος Λουκάς Λουκά

Ἀλληλουία, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

Α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

Α α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

Ίδου ὁ Νυμφίος

Στίχος

Μέλος ἀρχαῖον

Ἀργοσύνομον

Σύντομον

Ίδου ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δι —²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι

ι ι ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η

η η σεις ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου του

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου του ραθυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

α α τε ε ε λε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

ο ο ο ο ος π ρ Α γι ι ι ο ος ει ει ει

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ο

ο ο ο ος η ο Θ ε ο ος η η μω ω ω ω

ων προ στα σι ι αις των α α σω μα α α α α των Δ ρ

σω ω ω σο ον η η η η μας ρ ρ

Η σκιασμένη γραμμή ψάλλεται συντομώτερον ως εξής:

* π ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π ρ

Ἰδού ὁ Νυμφίος

[Μέλος ἀρχαῖον](#)

[Ἀργοσύνομον](#)

[Σύντομον](#)

Ἰδού ὁ Νυμφίος, ἀργοσύνομον

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται

αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ

κτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη

η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α λι ιν ον ευ

ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω

υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη

τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

να νη ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α

α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α γι ος ει

ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

ων προσ τα σι ι αις τωων α σω μα α α α α των

σω ω ω ω σον η η μας

ἀργοσύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος

σύντομον

Ἰδού ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

δου ο Νυμφι ος ερχεται εν τω με σω

της νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λο

Καθίσματα

Γεωργίου Πρωτοψάλτου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ᾠχος 4̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.102#

Τ α πα θη τα α σε ε ε πτα α α α η πα

α ρου ου σα α η η με ε ε ρα ως φω

τα σω ω στι ι ι κα α α α Α να α τε

ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω Χρι στος γα α

α αρ ε πει ει ει γε ε ε ται αι αι αι του πα θει

ειν α α α α γα θο ο ο ο ο τη τι

ο ο ο τα συ υ υμ πα α αν τα α α εν τη η

δρα κι ι πε ε ρι ι ε ε ε χων κα

τα δε ε χει ε ε ται αι αι αναρ τη η θη η ναι

αι ε εν ξυ υ υ λω του σωσαι αι τον α

αν θρω ω ω πον

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος 4 Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.103#

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

δοξα τε ε χει ι ι τα α α α α ε εν

σα αρ κι ι πω ως ω ω ρα α α θης και

ερ χη υ υπ α α αν δρω ω ω ω ω ω ω ν

πα ρα α νο ο μω ων κτα αν θη η η ναι

η μων το ο ο ο κα τα α α χρι ι ι μα α α α
 κα τα χρι ι νω ω ω ω ν τω πα α α α α θει
 σου ο ο ο θεν αι αι αι νε ε ε σι ι ι ν με
 γα λω ω συ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν
 α α α να πε ε εμ πο ο ο ν τε ε ε σ τη ε ξ ου ου
 σι ι α α σου ου Λο ο ο γε συμ φω
 νω ως προσ φε ε ε ρο ο ο ο με ε εν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.102#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην ν ς

των παθων των του ου Κυριι

ιιου του τααα πααρχας

η παρου ου ου ου ουου σααημεεε

εραααλαααμπροοφοορειδε

ευτε ουουν φιιλεοοορτοιυπαν

τηησωμεν ααααααασιν οογα

αρκτιιισηηςεεεεεεεεε

ταισταυροονκαταδεεεεεξααασθαι

εεταασμου ουους και αι αι μαααα

ααστιγας Πιλατωκρινοοοοομεε

ε ε νος ο ο ο ο ο ο θε εν και αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ου λου ρα πι ι σθει ει ει ει

εις ε ε πι κο ο ο ορ ρης τα πα αν τα α προ

ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να α σω

ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ουτο ο ο

ο ο βο ο ο ο η η σω ω ω ω μεν φι λαν

θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ο θε ο ο ος

των πται σμα τωων δω ρησαι τη η η ην α α φε ε ε

ε σιν τοις προσ κυ νου ου σιν εν πι ι ι ι

ι ι στει τα α α χραν τα πα α α α θη η η

η σου *γ ρι* τὸ τέλος πα α θηη σου ου ου ου *γ ρι*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχον εἰρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος *Ϛ Ϟ* Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

Τα πα θη τα α σε ε ε πτα α α α α η

πα α ρου ου ου ου σα α η η με ε ε ρα *ϛ*

ως φω τα α σω ω στι ι ι κα α α α α α

να α τε ε ε ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω *ϛ*

Χρι στο ος γα α α αρ ε πει ει ει γε ε ται αι αι αι

αι αι του πα θει ει ν α α α α γα θο ο ο ο ο ο

τη τι *ϛ* ο ο ο ο τα συ υ υμπα αν τα α α α

εν τη δρα α κι ι ι ι πε ε ρι ι ε ε ε

χων κα τα α δε εχε ε ται αι αι αι αναρ τη η

θη η η η ναι αι ε εν ξυ υ υ λω του

σω ω σαι αι αι τον α α α α αν θρω ω ω ω

πο ο ον

τι

δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

σα αρ κι ι ι ι πω ως ω ω ρα α α θης

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣̈̇ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

καὶ ἐρχήθη ὑποα ἀνδρῶν ὠ ὠ ὠ ὠ ὠ πα

ρα ἀνοοοο μω ὠν κτα ἀνθη η η ναι

η μω ὠν τοοοο κα τα ἀ ἀ κρι ι μα ἀ ἀ ἀ

ἀ ἀ κα τα κρι ι νω ὠ ὠ ὠ ὠ ὠ τω πα ἀ ἀ ἀ ἀ

ἀ θη σου οοοο θεν αι αι αι νε ε σι ι ι

ἐν μεγα λω ὠ συ ὠ ὠ ὠ ὠ ὠ νη ην και αι δο οο

ξαν ἀ να ἀ πε εμπο ὠν τε ε ε ες τη ε ξου ου

σι ι ι ι ἀ ἀ σου ου Λο οο γε συμ

φω ὠ νω ὠ ὠ ως προ σφε ε ε ε ε ρο οοοο

με ε ἐν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ων πα θω ω ω ωων του ου Κυ ρι ι ι ι ι ου

ου ου ου τα α ας α πα α αρχας η πα ρου

ου ου ουου σα α η με ε ε ε ε ρα α α α λα

α α αμ προ φο ο ρει δε ευ τε ε ουουν φι

ι λε ο ορ τοι οι υ παν τη η η σω ω ω μεν α α

α α σμα α α α σι ο ο γα αρ κτι ι ι ι ι

στης ε ε ε ε ερ χε ται Σταυ ρο ο ον κα

α α τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι ε ε τα α

σμου ου ου ου ου ους και μα α α α α α στι γας Πι

λα α α τω ω ω κρι νο ο ο με ε ε ε νος

ο ο ο ο ο ο ο ο θε εν και αι αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ουου λου ρα πι ι ι σθει ει ει ει ει

εις ε ε ε πι κο ο ο ο ρης τα πα αν

τα α προ ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να

α σω ω ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ου

το ο ο ο ο βο ο ο η η η σω ω ω μεν φι

λα α αν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ε ε ο

ο ο Θε ε ος των πται σμα των δω ρησαι τη η ην

α α α φε ε ε σιν τοις προσ κυ νου σι ιν εν

πι ι ι ι ι σται τα α α α χρα α αν τα πα

α α θη η η η σου

πα α θηη σου ου ου ου

* τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντημσιν

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος $\frac{4}{\phi}$ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.10/22*

Τα παθητα σε εεπτα αα η παρου ου

σα α η η με εερα ως φωτα σωωστι ι

ικα ανατε ελλειειτωωχο οοσμο Χρι

στος γαρ ε ε πει ει γε ε ται αι του πα θειν α α γα

α θο ο ο τη τι ο τα συ υμπα αν τα εν τη δρα

κι ι πε ε ρι ι ε ε ε χων κα τα δε ε χε ε

ται α ναρ τη θη η ναι αι ε εν ξυ υ υ λω του

σω ω ω σαι τον α αν θρω ω πον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Α ο ρα τε ε χρι ι ι τα α α εν σαρ κι ι

κα α θω ω ρα α α θης και ερ χη υ υπ α α

αν δρω ω ων πα ρα νο ο μωων κτα αν θη η η ναι

η μων το ο κα α τα ακρι ι μα α κα τα κρι νω

ωντω ω πα α α θει σου ο θε ε εν αι αι νε ε σιν με

γα λω συ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν α να

πε εμ πο ον τες τη εξ ου σι ι α α σου ου Λο

ο ο γε συμ φω ω ω νως προσ φε ε ρο ο

μεν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.11/23*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ων πα θω ων του Κυ ρι ι ου ου τα α ας α

α πα α αρχας η πα ρου ου σα η με ε ρα λα

αμ προ φο ο ρει δε ε ευ τε ου ουν φι ι λε ο

ο ορ τοι υ παν τη η η σω ω μεν α α α

α α σμα α α α σιν ο γαρ κτι στη ης ε ε ερ χε

ται σταυ ρο ο ον κα α τα δε ε ε ε ε ε ξα α

α α σθαι ε τα σμους και αι μα α στι ι γας Πι

λα α α τω ω κρι νο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος

ο θεν και ε εκ δου ου ου ουου λου ρα πι σθει

εις ε πι κο ορ ρης τα πα αν τα προσ ι ε ε ται αι

ι να σω ω ση τον αν θρω ω πο ον δι α του το ο βο

ο η σω μεν φι λαν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ο

Θε ε ος των πται σμα τω ων δω ρησαι τη ην α φε ε

σιν τοις προσ κυ νου ου σιν εν πι ι ι ι στει τα

α α α χρα αντα πα α α α α θη η η η σου

το τέλος πα α θη η σου ου ου ου

εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.12/24*

Τα πα α θη τα σε πτα η πα ρου σα η με

ρα ως φω ω τα σω στι κα α να τε ελ λει τω

κο σμω Χρι στος γαρ ε πει ει γε ται του πα θειν

α γα θο ο τη τι ο τα συ υμ παν τα εν τη δρα

κι ι πε ρι ε χων κα τα δε ε χεται α ναρ τη θη

ναι εν ξυ λω του σω σαι τον αν θρω πον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ο ρα τε κρι τα εν σαρ κι κα θω ρα

θησ και ε ερ χη υπ αν δρων πα ρα νο ο μων κταν

θη ναι η μων το ο κα τα α κρι μα κα τα κρι νων

τω πα α θει σου ο θεν αι αι νε σιν με γα λω συ

νην και δο ξαν α να πε εμ πον τες τη εξ ου σι

α σου Λο γε συμφωνως προσφερομεν

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π δὲ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.13/25*

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην γ δὲ

των παθων του Κυριου τας α παρχας Δ δὲ η

παρουσα η με εραλαμπροφορει γ δὲ δε ευτε ουν

φιλεορτοι υπαντησωμεν ασμασιν β γ δὲ ο γαρ κτιστης

ερχεται σταυρον κατα δε ξασθαι β γ δὲ ετασμοις και μαστι

γας Πιλατωκρινομενος β γ δὲ ο οθεν και εκδουλουρα

πισθεις επι κορρης η τα παντα προσιεται ι

να σωσητον ανθρωπον ⁶ ^λ δια του τοβο οησωω

μεν ^ρ ^δ φιλανθρωπε ^Δ ⁹ Χριστε ο Θεος των πταισμα

των δωρησαι τη ην αφεεσιν ^ρ ^δ τοις προσκυνοουσιν εν

πιστει τα ααχραντα ^ρ ^δ παθηησου

* το τέλος

παθη σου ου ου ου ^ρ ^δ

Κανών

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ψδὴ α'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.343#

Τω την αβατονκυμαι νομενην θαλασσαν θειω

αυ του προσταγματια ναξη ρα να αν τι και πεζευ

σαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον καθο ο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα

σται (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο

περ Χρι στος αυ τος ε στι Θε ος και αν θρω ω πος το ο

Θε ος ου χαρ πα γμον ει ναι η η γη σα μενος εν τω

μορ φου σθαι δου λον δει κνυ ει ει τοις μα θη ταις εν

δο ξως γαρ δε δο ξα σται

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ ι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυθα ου την μορ

φην ο πλα στουρ γος ε κων πε ρικειμαι τω ω πτω χευ σαν

τι Α δαμ ο πλου των Θε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ του

ψυχην αν τι λυ τρον ο α πα θης Θε ο τη τι

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.105#

Τ ω τη ην α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην θα λα α σ

σαν θει ω αυ του προ ο ο σ τα γμα α τι α να ξη ρα α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευ σαι αι δι ι α α αυ της τον Ισ ρα η η

λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο δη γη σαν τι

ι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ξωωσ γα

αρ δε δο ξα α σται αι αι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Ψδὴ η'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.343#

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυχης

α σπι λονσωμα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω υ

λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα ραν

θει ει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α α

νε μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε

καὶ ὑπερῦψου τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας (β')

Ἐυλογουμέν Πατέρα Υἱὸν ^Δ και Ἁγίον

Πνευματὰ τὸν Κυρίον ^π

Ἐμας μου το τεμαθητας παντες γνωσονται ει

τας εμας εντολας τηρησετε φησιν ο Σωτηρ ^π

τοις φιλοις προς παθος μολων ειρηνευετε εν ε ^π

αυτοις οἰς και πασι και ταπεινα φρονουντες ανυψω

θηητε και Κυριον γνωσκοντες με ευμνειτε και υ

περῦψου τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ^π

Και νυν και αει ^Δ και εις τοὺς αἰῶνας των αι

ω νων α μην

Τ α ξε ως εμ παλιν υ μιν ε θνι κης ε στω το

κρα α το σ ο μο γενων ου κληρος γαρ ε μος τυ ραν νις

δε γνω ω μη η αυ θαι ρετος ο ουν προ κριτος εν υ μιν ει

ει ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε ε σχα τω τερος

και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τε σ με ε υ μνει τε και υ περ

υ ψου τε εις παν τας του σ αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ

ρι ον

Καταβασία

Ἦχος Πά

Ε ε φρι ι ξε ε παι δω ων ε ευ α α α

γων π το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α α

σπι ι λον σω ω ω ω μα π και ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α

α α α φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν ν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα

α α α μα α το ο ον πυρ π α ει ζω ω ου

ου δε δ εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

γος δι αι ω νι ι ζωων υ υ υ μνος αν ε ε μελ πε ε

το π τον Κυ υ ρι ι ι ι ι ον υ υ μνει ει τε ε ε

τα ε ε ερ γα και υ περ υ υ ψου ου τε ε ει

εις πα αν τας του ους αι ω ω ω να α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ψδὴ θ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.345#

Ε με γα λυ νας Χρι στε την τε κου ου σαν σε

Θε ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

πε ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες πασαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ πον παν τα εμπαθη α πω σα με νοι ε πα ξι

ον της θει ας βα σι λει ας γνω μνη να λα α βε ε

τε εμφρο να τοις σοις Α πο στο λοις προ ε φης η παν τωων σο

φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πο ον τες η

λι ουτη λαι γε στερον

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις ε

αι του μαθη ταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α

πα χθη τε ε τοις ταπει νοις ε μον ο περ πι νω πι ε τε

πο τη ρι ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα

τρος ε μοι συνδοξα σθη σεσθε

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.110#

ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την

τε κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο

κον αφ η η ης ο ο πλα α α α α στη ης η

η η μων ο μοι ο πα θε εσπε ε ρι ι ι ε ε

ε θου σω ω ω μα το των η με τε ε ε ε

ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α α γνο ο η μα α α

α των τα α α α αυ τη ην μα κα ρι ζο ον τε

Ἐς πα ασαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε

εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ψδὴ α'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.10*

Τω τηην α βατονκυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προ στα γμα τι α να ξη ρα α να αν τι ι και πε

ζευσαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την λα ον καθο

δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε

δο ξασται (β')

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βασις ο περ Χρι

στος αυ τος ε ε στι Θε ος και αν θρω πος το Θε ος

ου χαρ πα γμον ει ναι η γη σα μενος εν τω μορ φου ουσθαι

δου λον δι κνυ υ ει τοις μα θη ταις εν δο ξως γαρ δε

δο ξα σται

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυ θα ου την μορ

φην ο πλαστουρ γος ε κων περι κειμαι αι τω πτω χευ σαν τι

Α δαμ ο πλου των Θε ο τη τι θει ναι ε μην τε αυ

του ψυχην αν τι λυ τρον ο απα θης Θε ο τη τι

Καταβάσι

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

Τ ω τη ην α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην θα λα α σ

σαν θει ω αυ του προ ο ο στα γμα α τι α να ξη ρα α α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον ισ ρα η λι ι ι

ι την λα ο ον κα α θο ο δη γησαν τι ι Κυ ρι

ι ω α α σω ω μεν εν δο ο ζωως γα αρ δε δο ξα

α σται αι αι

Ψδὴ η'

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λονψυ

χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε και

υ περ υ ψου τειεις παν τας τους αι ω νας

(β')

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνευματοον Κυριον

Υμας μου τοτε Μαθητας παντες γνωσονται ειτας

εμας εντολας τηρησετε φησιν ο Σωτηρις

φιλοις προς παθοςμολων ειρηνευετε εν εαυ

τοις και πασι και ταπεινα φρονουντες ανυψηθητε

και Κυριον γινωσκοντες με ευμνειτε και υπερ

υψουτεεις παντας τους αιωνας

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων

ων αμην

Ταξεως εμπάλιν υμιν εθνηκης εστω

το κρα α το ος ο μο γενων ου κλη ρος γαρ ε μος τυ ραν

νις δε γνω ω μη αυ θαι ρε τος ο ουν προ κρι ι το ος εν

υ μιν ει ει ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε

σχα το τε ρος και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τε ς με ε υ μνει τε

και υ περ υ ψου τε ει ς παν τας του ς αι ω νας

Καταβασία

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.12*

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ ρι ο ον

Ε ε φρι ι ξε ε παι δων ε ευ α α α γων το

ο μο στο ο λον ψυ υ χη η η ς α α σπι ι λον σω

ω ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α α α α φε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε εν εν α πει ρω υ

υ υ λη η α α κα α α α α μα α τον πυρ α

ει ζω ω ου δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση

ης φλο γος δι αι ω νι ζωων υ υ υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ο

ο ον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ

πε ερ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας

του ους αι ω ω ω να α ας

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.13*

Ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ουσαν σε Θε

ο το κον αφ ης ο Πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

πε ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον αμ πλα κη μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες πα σαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν (β')

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πο σα με νοι ε πα

ξι ον της θει ας βα σι λει ας γνω μην α να λα α βε τε

εμ φρο να ^π τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν των σο

φι α ^π εν η η δο ξα σθη σε σθε ^δ ^δ λα αμ πον τες

η λι ουτη λαυ γε στερον ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην ^π

Α φο ρων τες εις ε με ^π ει πας Κυ ρι ε τοις ε αυ

του μα θηταις ^π μη φρο νει τε υ ψη λα ^π αλ λα συν α

πα χθη τε τοις τα πει νοις ^π ε μον ο περ πι ι νω πι ε τε

πο τη ρι ον ^π ^φ ο ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος ^δ ^δ

ε μοι συν δο ξα σθη σε σθε ^π

Ε ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε

κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο

π κον αφ η ης ο ο Πλα α α α α α στη ης

π η μων ο μοι ο πα θε ε ες πε ε ρι ι ι ε

ε ε θου σω ω ω μα το των η η με τε ε ε ε

Δ ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α αμ πλα α κη μα α

π α των τα α α α αυ την μα κα ρι ζο ον τε ες

ρ πα α σαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε

π εν

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.14*

Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προσ τα γμα τι α να ξη ρα να αν τι και πε

ζευσαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον καθο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο

ξα σται (β')

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο

περ Χρι στος αυ τος ε ε στι Θε ος και αν θρω πος το

Θε ος ουχ αρ πα γμο ον ει ναι η γη σα μενος εν τω

μορ φου ου σθαι δου λον **π** δει κνυ υ ει τοις μα θη ταις **Δ**

εν δο ξως γαρ δε δο ξασται **π**

Κ αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην **π**

Δ ι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυθα **π** ου την μορ φην

ο πλα στουρ γος ε κων πε ρικειμαι **π** τω πτω χευ σαν τι Α

δαμ **π** ο πλου των Θε ο τη τι **π** θει ναι ε μην τε αυ του

ψυχην αν τι λυ τρον ο απα θης Θε ο τη τι **π**

Ἡ καταβασία εἰς ἄργον εἰρημολογικὸν μέλος*

Τ ω την α βα α τον κυμαι νο με νη η ην θα λα ας

σαν θει ω αυ του προ ο οσ τα γμα α τι α να ξη

ρα αναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι

πε ε ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον ισ ρα

η λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο δη γη σαν

τι ι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν δο ο ξω

ως γα αρ δε δο ο ξα α σται αι αι αι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Συναπτή](#) Λουκάς Λουκά

Ψδὴ κ'

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.15*

ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυχης

α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μει τε και

υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας (β')

υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνε ευμα τον Κυ ρι ον

μας μου ου το τεμαθη τας παντες γνω σονται ει τας

ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σιν ο Σω τηρ τοις φι

λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ τοι

οις και πα σι και τα πει να φρο νουν τες α νυ ψω θη η

τε και Κυριον γινωσκοντες μεε υμνειτε και υ

περ υ ψουτε εις παντας τους αιωνας

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αι

ωνων Αμην

Τα ξεως εμπάλιν υμιν εθνηκης εστω το

κραατος ομογενων ου κληρος γαρ εμος τυραννις

δε γνωμη αυθαιρετος ο ουν προκριτος εν υμιν

ειειναι θελων των αλλων εστω παντων εσχατωτε

ρος και Κυριον γινωσκοντες μεε υμνειτε και

υπερ υ ψουτε εις παντας τους αιωνας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ ρι ο ον * Η καταβασία εις άργον είρμολογικόν μέλος*

Ε ε ε φρι ι ξε ε παι δων ε ευ α α

α γων το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α

α σπι ι λον σω ω ω μα και ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα φε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα

α α α μα α το ο ον πυρ α ει ζω ου ου

δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

γος δι αι ω νι ι ζων υ υ υ μνος α νε

με ε ελ πε ε το τον Κυ υ ρι ι ι ι ι ο ον

πα αντα τα α ερ γα α α υ μνει ει ει τε και υ

περ υ υ ψου ου ου ου τε εις παν τας του ους

αι ω ω ω ω να α α ας

Η αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

ε ε φρι ξε παι αι δων ευ α α γων το ο

μο στο ο λο ο ον ψυ υ χη η ης α σπι ι λον σω ω

ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα

φε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε εν εν α

πει ει ρω ω υ υ λη η α α κα α α α μα

α το ο ον πυρ α ει ζω ου ου δε εκ μα ραν
 θει ει ει ει ση ης φλο ο ο γος δι αι ω νι ι
 ζωων υ υ υ μνος α νε με ε ελ πε ε το τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ο ον πα αν τα τα α ερ γα α α υ
 μνει ει ει τε και υ περ υ υ ψου ου ου ου ου
 τε εις παν τας του ους αι ω ω ω ω να α α
 ας

Ψδὴ θ'

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.18*

Ε με γα λυ νας Χρι στε την τε κου ου σαν σε Θε

ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες πε

ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι ον

α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τε ες πα σαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πω σα με νοι ε πα ξι ον

της θει ας βα σι λει ας γνω μνη α να λα α βε τε εμ

φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο φι

α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πο ον τε σ η

λι ου τη λαυ γε στε ρον

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Αφορων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις σε αυ του

μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α πα χθη τε

τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι νω πι ε σθε πο τη ρι

ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος ε μοι συν δο

ξα σθη σε σθε

Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος*

Ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την

τε κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο

κον αφ ης ο ο πλα α α α α στη ης η η η

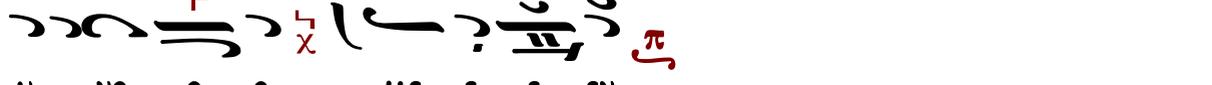

 μων ο μοι ο πα θε ες πε ε ρι ι ι ε ε ε θου

 σω ω ω μα το των η με ε τε ε ε ε ρων

 λυ τη ρι ι ο ο ον α α γνο ο η μα α α α

 των τα α α α αυ τη ην μα κα ρι ζο ον τε ες

 πα ασαι αι γε νε αι αι σε ε με ε γα α α λυ

 υ νο ο ο με ε ε εν

Ἑξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

Tον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

 τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε

ε χω ω ω ω ω ω π ι να εις ελ θω ε

εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

με Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἄϊνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

ι να εις ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυχης ^{α Δ ρ} Φω το δο

τα και σω ω σον με ^{Γ η} (γ)

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἄνοι

Δουκὲς Δουκῆ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

1

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τον νυμφω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω ω ω ^{π ρ} Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον ^{Γ η} και

εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω ω ω ^{π ρ}

ι να εισ ελ θω εν αυ τω ^{α Γ η} λαμπρυ νο ον μου

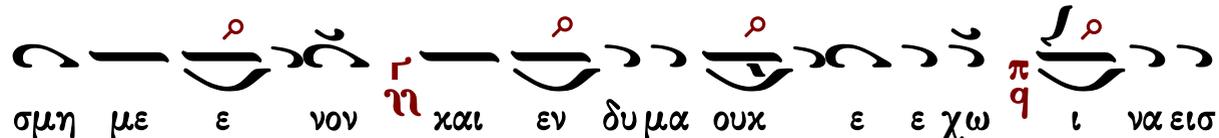
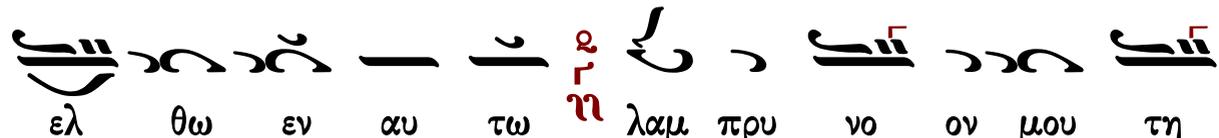
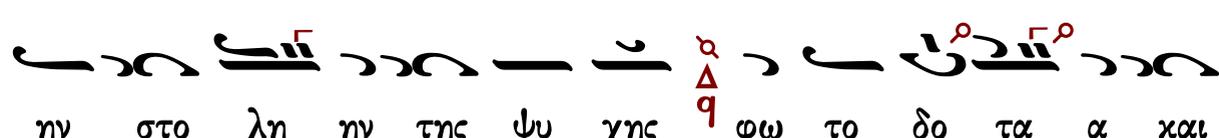
τη ην στο λην της ψυχης ^{α Δ ρ} φω το δο τα

α και σω σον με ^{Γ η} (γ)

II συντομώτερον

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

 Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω ^π₉ Σω τηρ μου κε χο

 σμη με ε νον ^π₉ και εν δυμα ουκ ε ε χω ^π₉ ι να εις

 ελ θω εν αυ τω ^π₉ λαμ πρυ νο ον μου τη

 ην στο λη ην της ψυ χης ^π₉ φω το δο τα α και

 σω σον με ^π₉ (γ')

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Πέτρου Εφείσιου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ν ου ου

ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον ε εν τοις υ ψι

ι ι ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω π

α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι α αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μεις α αυ του ου σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ♯ Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η π αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον π αι νει ει ρει ει ει ει τε π

το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ρι ι ι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ων π αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον π εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ σοι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω π ρ

Αινεῖτε...

Ἦχος 4 Πα

Πανδέκτη Ὁρθρος

1851 σ.523*

Α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ου

το ο ο ο ο ο ο ο ον π α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α ου του ου ου ου ου

ου ου ου π ρ αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε

ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιοεπίτις Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκάς

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Ἡ Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ωων ου ρα α

νω ω ων ^η αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει τε ε α αυ τον πασαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^η σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω ^{π ρ}

Ἦχος ♩ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

ων ^π αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις ^π σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω ^π

αι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^π αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^π σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ♪̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ω π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ♩ Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

ΜΕΛ ΠΑ
λε ε ε Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α α τω π ρ τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ αι νει

τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω

ΜΕΛ ΠΑ
ων αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις

υ ψι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π ρ

ΝΗ

ΠΑ

ΜΕΛ

Α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

ΠΑ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α

μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

ΝΗ

ΠΑ

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ᾠ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
"Ὁρθρος 1955 σ.22"

χε ε ε

Π α σα πνο η η αι αι νε σα α τω ω τον Κυ

ΠΑ

ΜΕΛ

ΠΑ

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

Π α σα πνο η η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ των ου

ρα α νω ων ρ αι νει ει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του π ρ αι νει ει ει τε α αυ τον ρ η πασαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου ρ η σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος 4̣ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

κε ε ε π 9

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ

Π α σα πνο η η αι αι αι νε ε σα α α τω τουν

ΠΑ ΝΗ ΠΑ 3

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι

ον εκ τω ω ω ων ου ρα α α νω ω ω ων αι

ΝΗ ΠΑ

νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι

π 9

ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω

π 9

Θε ε ε ε ω

Αἰνεῖτε Ἄργον

ΠΑ ΚΕ↓

Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι α

ΠΑ ΝΗ ΠΑ π 9

αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει ει τε α αυ τον πασαι αι δυνα α α α μει

εις α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θεε ε ε ω

Ἄργον - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.27*

α ι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ον πα α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α

^{ΠΑ} α α σαι αι δυ να α α α α α ^{ΠΑ} μει ει ει ει
^{ΝΗ} ει εις αυ του ου ^{ΝΗ} σοι
^{ΠΑ} οι ^{ΝΗ} πρε ε ε ε ε ε ε ε ^{ΝΗ} λε ε ε σοι πρε ε ε πει
 υ υ ⁺μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^{ΖΟ} Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ υ μνος
^{ΠΑ} τω ω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ^π ρ

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.80/91*

^Α ^Χ ι νει τε αυ το η λι ος και σε λη η νη ^Α ^Ω αι

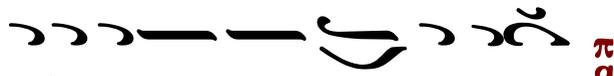
—
νει ει τε αυτον πα αντατα α στρα και το φως

A —
ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρανων

—
και το υ υ δωρ το υ περ α ανω των ου ρανων

A —
ι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ι ου ο

—
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θησαν αυ τον εν ε τει

—
ει λα το και ε κτι στη σαν

E —
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

—
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσταγμα ε θε το και

—
ου ου πα ρε λευ σε ται

A —
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πασαι αβυσσοι

Πυργαλαζαχιων κρυσταλλος πνευμακαται

γιδοςταποιουντατον λογον αυτου

Ταορηκαιπαντεςοιβουνοι ξυλακαρποφοορα

και πασαικεδροι

Ταθηριακαιπαντατακτηνη ερπετακαι

πετεινααπερωτα

Βασιλειςτηςγηςκαιπαντεςλαοι αρχοντες

καιπαντεςκριταιαιγης

Νεανισκοικαιπαρθεενοι πρεσβυυτεροιμε

τα νε ω τε ε ρων ^ζ αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ^Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου

μο νου ^π

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^π και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του ^π

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του ^Δ τοις υι οι οις

Ισρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω ^π

Α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ η αι νε

σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων ^π

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον **Δ** και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των **π**

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω **Δ** εν τυμ πα α νω και ψα λτη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω **π**

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του **Δ** και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α **π**

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη **Δ** και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των **π**

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των **Δ** και

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των **π** **9**

Τ ου ποι η σαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

εν τοις λα οις **π** **9**

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις **ζ**

και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη

ραις **π** **9**

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον **Δ**

δο ξα αυτη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του **π** **9**

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του **Δ**

αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεωσ αυ

του π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Στιχηρά Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.301*

αι νει τε αυ τον ε πι ταισ δυ να στει αισ αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ησ α α αυ του

ε ρ χο με νοσ ο Κυ ρι οσ προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θοσ ταισ α πο στο λαισ ε λε γε

εν εν τη η η η ο ο ο ο δω ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη

σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε

γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω

μεν και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η

δο ο ναις ι να και συ ζη η σω ω μεν α αυ τω

και α κου σω μεν βο ω ω ν τος α αυ του ουκ ε

τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α

το πα α θειν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα τε ρα

α μου και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου και

αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ μων και συν α νυ

ψω υ μας εις την α νω Ι ε ε ρου σα α λημ εν τη

βα σι λει ει ει α α των ου ου ρα α α νων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.302*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

Γα α α α νω π ρ

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι π ρ το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου του ου Θε ε ου χ ρ ρ την α φα

τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α

α σω ω ω ω μεν π ρ ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ

χνη ι ι α χ ρ ρ συν ε γει ρη και η η μας ν ρ

νε κρω θε εν τα ας τη α μαρ τι ι ι ι α χ ρ ρ

ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος Δ ρ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους Δ ρ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου Γ Χ Δ ρ

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π ρ το αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.303*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ τε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π ρ τε

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος ρ̣ τους ι δι ους στη ρι ζων μαθη τας ε λε ε

γες Δ̣ κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους π^πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε

ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν χ^χ ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται Δ^Δ ει μη εν Ι ε ρου

σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι π^π νυν ουν και ρος

ε φε στη κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν χ^χ ι δου

γαρ πα ρα δι δο ο μαι Δ^Δ α μαρ τω λων χερ σι ι

ιν ε εμ παι χθη η η η ναι π^π οι και σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες τα φη η πα ρα α δο ο ον τες χ^χ ε βδε

λυ γμε ε ε νον λο γι ου ουν ται ω ως νε ε ε

χρον π^π ο μως θα α αρ σει ει ει ει τε χ^χ τρι η μερος

γάρ ε γει ει ει ρο ο ο ο μαι ^χεις α γαλ λι α

α σιν πι ι στων ^Δκαι ζω ην τη ην αι ω ω νι ο

ο ο ο ο ο ο ον ^πη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.152#

Α ^χι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^παι νει τε αυ τον ^{χ π}κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^πη

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος ^πτοις Α πο στο λοις ε λε γε εν εν τη

η η η ο ο ο ο δω ^{π ρ} ι δου α να βαι νο μεν εις

Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο

Υι ος του ου α αν θρω ω που ^{ρ η} κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^{π ρ} δευ τε ουν και η μεις κε

κα θα ρ με ναις δι ι ι ι α α νοι οι οι αις ^{π ρ} συμ

πο ρευ θω με ναυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν ^{ρ η}

και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ου ου η η δο ο

ναις ι να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο

ω ωων το ος α αυ του ου ου ^{ρ η} ου κε τι εις την ε πι γει

ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα α θειν ^{ρ ρ} ^{π ρ} αλ λα α

να βαι νω προς τον Πα τε ρα μου και Πα τε ρα υ μων

και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ μων και

συν α νυ ψω υ μας εις την α νω ω Ι ε ε ρου ου

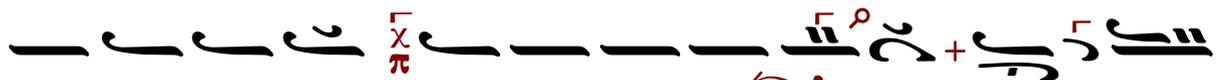
σα α λημ εν τη βα σι λει ει ει α α α των

ου ου ρα α α νων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.153#

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π ρ

Φ θα α α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ουου του ου Θε ε ου την α φα τον

αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α σω ω

ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α

συν ε γει ρη η και αι η η μα α ας νε κρω θε ε

εν τα α ας τη α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος

και αι φι λα αν θρω ω προς

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον ^π ₉ τὸ αὐτὸ ↗

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.154#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω ^κ ₉ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π ₉

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^π ₉

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α

θος ^χ τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες ^Δ

κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ν α α

α αυ τους ^π πωστων ρη μα των μου α μνη μο νει τεων

πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ^χ ο τι προ φη την παν

τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σαα λη

ημ α πο ο ο κταν θη η η η ναι ^π νυν ουν και ρος εφ ε

στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ιν ε ε εμ παι

χθη η η η ναι οι και Σταυ ρω με προσ πη ξα αντες τα φη

πα ρα α δο ο ον τες ε βδε λυ γμε ε ε νον λο γι ου

ουουν ται ω ως νε ε ε χρον π ρ ο ο μωως

θα α αρ σει ει ει ει τε χ ρ τρι η μερος γαρ ε ε γει

ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι

ι στων Δ και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο

ο ον π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.429*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π ρ αι νει τε αυ τον χ π ρ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ερχομενος ο Κυριος προς το εκουουσι ο

ον παααθος π⁹τοις αποστολοις ελεγε

εν εν τη η η η η ο ο ο ο δω π⁹ι δουα

ναβαινομεν εις Ιεροσοολυυμα και πα

ραδοθησεται ο Υιος του ουα ανθρωω

που καθως γεεγραπται αιπερι ι ι α α

α αυτου π⁹δευτε ουν και ημεις κεκαθαρμεναις δι

ιαανοι οι οι αις π⁹συμπορευθωμεν αυτω

και συστααυρωωθωμεν καινεκρωθω

μεν δι αυτου ουταις του βιιου ου ηδοο ναις π⁹ι

να και συ ζησωμεν αυτω και ακουσωμεν βοω

ων τος αυτου ουκ ετι εις την επιιγει

ον Ιερουσαλημ δια το πααθειν αλλα

α να βαινω προς τον Πατερα μου και Πατε

ρα ημων και Θεον μου και αι Θεοοοον ηη

ηημων και συνανυψημας εις την ανω

Ιεερουσαλημ εν τη βασιλειει

α των ουουρααων

Δινειτε αυτον εν ηχωσαλπιγγος αι

νειτε αυτον εν ψαλτηρι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.430*

Α ἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π ρ

Φ θα σαν τε ες πι ι ι στοι τω σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου την α φα

τον αυ του μα κρο θυ μι α α αν δο ξα α α α

σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι

ι ι α συν ε γει ρη η και αι η η μας νε

κρω θε ε ε εν τα ας τη α α μαρ τι ι ι ι ι

α ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π το αυτό

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Γεωργίου Βισλάκη
Τριώδιον 1899 σ.431*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προ ος το ο πα

α α θος τους ι δι ους στη ρι ζων μαθη τας ε

λε ε γες κατ ι δι ι αν πα ρα α λα α βω ω

ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α

μνη μο νει τεων πα λαι ει ει ει πον υ υ μιν ο τι

προ φη την παν τα ου γε ε γρα α α πται ει μη εν

Ι ε ρου ου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η

ναι νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πον υ

υ μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω

λω ων χε ερ σι ι ιν ε ε εμ παι αι αι χθη η η
 η η ναι ^{π ρ} οι και σταυ ρω με προσ πη ξα αντες τα φη πα
 ρα α δο ο ον τες ^{χ ρ} ε βδε λυγ με ε ε νο ον λο
 γι ου ουν ται ω ως νε ε ε κρον ^{π ρ} ο μως
 θα αρ σει ει ει ει ει τε ^{χ ρ} τρι η με ρος γαρ ε
 γει ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι
 ιν πι ι στων ^{Δ ρ} και ζω ην τη ην αι ω ω νι ον ^{Δ ρ}
 ο ο ο ο ο ο ο ο ον ^{π ρ}

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος $\frac{4}{\rho}$ Πα

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του π αι νει τε αυ τον χ π κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π

Ε ρ χο με ε νος ο Κυ υ ρι ι ι ος προς το

ε κου ου σι ο ον πα α α θος π τοις α πο στο

λοι οις ε λε γε ε εν εν τη η η ο ο ο ο

δω π ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ι ε ρο σο ο λυ υ

μα η και πα α ρα δο θη η σε ται ο Υι ος του

ου ου α α αν θρω ω που η κα θως γε ε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του π δευ τε

³
ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αι αις δι ι ι α

νοι οι αις συμ πο ρευ θω ω με ε εν α αυ τω

ω ω ω και αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν π ρ

και νε κρω θω ω με εν δι ι ι α α αυ τον π ρ

ταις του βι ι ου ου η δο ο ναι αι αι αις ι να α και

συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω

ων το ος α αυ του ου ουκ ε τι εις την ε πι

γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το ο ο πα α

α θει ει ει ν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα α τε

ε ρα μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μω ων και Θε ο

ο ον μου και αι αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ

μων και συν α νυ ψω ω υ υ μας εις την α

νω ω Ι ι ε ρου ου σα α λημ εν τη βα σι

λει ει ει ει α α τω ω ων ου ου ρα α α νων

ει νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

ει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αι και αι αι ορ

γα α α νω π ρ

Φ θα α σα α αν τε ες πι ι ι στοι π ρ το σω

τη ρι ον πα α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε

ου ου ρ τη ην α φα τον αυ του μα κρο θυ υ μι α α

αν δο ξα α α α α σω ω ω ω μεν π ρ ο

πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι ι α ρ ρ

συν ε γει ρη η και αι η η μας νε κρω θε ε εν τας

τη α α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος ρ ρ

και αι αι φι λα α α ανθρω ω πος Δ ρ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους Δ ρ

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον π ρ τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^{π ρ}

Κ υ υ ρ ι ι ε ε ρ χ ο ο με νο ος προς το ο πα α

α θ ο ος ^{χ ρ} τους ι δι ι ο υς στη ρι ζων μα θη τα ας ε

λε ε γ ες ^ρ κατ ι δι ι ι αν πα ρα α λα α βω

ω ω ω ω ν α α α αυ τους ^{π ρ} πως των ρη μα

των μου α μνη μο νει τε ω ν πα λαι ει ει ει πο ο ν υ υ

μι εν ^{χ ρ} ο ο τι προ ο φη την παν τα ου γε ε γρα α α

πται ει μη εν Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κτα α αν

θη η η η η ναι ^{π ρ} νυ υν ουν και αι ρος ε φε στη

η η κεν ο ν ει ει ει ει πο ο ν υ υ μι εν ^{χ ρ} ι δου

γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λω ω ων χεερ
 σι ι ι ιν εεμ παι χθη η η η ναι οι και
 Σταυ ρω ω ω ω με προσ πη η ξααν τεσ τα φη η
 η η πα α ρα δο ο ο ο ον τε ε ες ε βδε
 λυ γμε ε ε ε ε νο ο ον λο γι ου ουν ται
 ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ σει
 ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει ει
 ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι ι α α
 σιν πι ι ι στων και ζω ην τη η ην αι ω ω
 ω ωνι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Ἦχος Ὡ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ου ου σι

ο ον πα α α θος τοις Α πο στο λοις ε λε γεν εν

τη η η η ο ο ο δω ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του α αν θρω ω που και θως γε

ε γρα πται πε ρι ι ι ι α α αυ του Δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι

αις ^πσυμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ ρω ω

θω ω μεν ^ηκαι νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του

βι ι ου η δο ναις ^πι να και συ ζη η σω ω

ω μεν αυ τω ^ηκαι α κου σω μεν βο ω ω ω ω ν

τος α αυ του ου ου ^ηουκ ε ε ε ε ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^παλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α

μου ^ηκαι Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου

και Θε ο ο ο ο ον υ υ υ μων ^πκαι συν α νυ

ψω υ υ μας ρεις την α νω Ι ε ρου σα α λη η η

ημ εν τη Βα σι λει ει ει α α τω ω ων ου ου

ρα νω ων π ρ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π ρ αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα π ρ τὸ αὐτὸ ↗

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω Δ ρ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω π ρ

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι π q το σω τη

ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου x q την

α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

σω ω ω μεν π q ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι

α x q συν ε γει ρη η και αι η η μας γ' η νε κρω θε ε

εν τας τη α μαρ τι ι ι α ο x ως α γα θος και

αι φι λα ανθρω πος Δ δ π q

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις Δ δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου x Δ δ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην π ρ

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος ρ̣ ρ̣

τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες κατ

ι δι ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ν α α

αυ τους π^πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν χ^χ ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο κταν θη η η ναι π^π νυν ουν και ρος ε φε

στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν χ^χ ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ιν

ε εμ παι χθη η η ναι π^π οι και σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες χ^χ τα φη πα α ρα δο ο ον τες q^q ε

βδε λυ γμε ε ε ε νον Δ^Δ λο γι ου ου ουν ται ω ως νε

χρον π^π ο μως θα ρ σει ει ει τε χ^χ τρι η με ρος

γαρ ε ε γει ει ει ρο ο ο μαι εις α γαλ

λι ι α α σι ιν πι ι ι στων και ζω ην τη ην αι

ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρόπει

Λουκάς Λουκάς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο ον

πα α α θος τοις α πο στο λοις ε ε λε ε γεν

ε εν τη ο ο δω ω ^π9 ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ε

ρο σο λυ υ μα ^η και πα ρα δο θη σε ται ο Υι

ος του ου α αν θρω ω που ^η κα θως γε ε γρα πται

αι πε ρι ι ι α α α αυ του ^π9 δευ τε ου ουν

και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις ^π9

συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω και αι αι συ σταυ ρω θω ω

ω ω μεν ^π9 και νε κρω θω μεν δι α αυ τον ταις

του βι ι ου ου η δο ο ναι αις ^ς ι να και συ ζη σω μεν

αυ τω ^η και α κου σω μεν βο ω ω ω ν τος α αυ

του ^η ουκ ε τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα

λυμ δια το πα α θειν ^π αλ λα α να βαι αι αι νω

προς τον Πα τε ε ρα α μου ^η και Πα τε ε ε ρα υ υ μων ^η

και Θε ον μου και Θε ο ο ον η η η η μων ^π και

συν α νυ ψω υ υ μας ^η εις την α νω Ι ε ρου ου σα

α λη ημ ^η εν τη βα σι λει ει ει α α των ου

ου ρα α α νω ων ^π

^χ α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος ^π αι

νει τε αυ τον ^π εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα ^π το αυ το ^ε

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω

Φ θα α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα α α θος Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε ου

την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α

α α σω ω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ

χνη ι ι α συν ε γει ρη η και αι η η μας

νε κρω θε ε εν τας τη α α μαρ τι ι ι ι α

ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ον π ρ το αυτό

Λόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.22*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Κυριε ερχο ο μενος προς το οπααα

θος τους ι δι ους στη ρι ζωωνμαα θη η η τας

ε λε ε γες κατ ι δι ι αν παα ρα λα βω

ων ααα αυτους πως των ρη μα τωνμου α μνη

μο νει τε των πα λαι ει ει ει πο ον η η μιν ο

τι προ φη την παα αντα ου γε ε γραα πται ει μη εν

Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι νυν

ουν και ρος ε φε στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ

μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λων

χερ σι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι και σταυ

ρω με προς πη ξα α αν τες ^χ τα φη πα α ρα δο ο ο ον

τες ^χ ε βδε λυ γμε ε ε νο ον λο γι ου ουουν

ται ω ως νε ε ε χρον ^π ο ο μω ως θα α αρ

σει ει ει ει ει τε ^χ τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει

ει ρο ο ο ο μαι ^χ εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι

ι στων ^Α και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο

ο ο ον ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Θεις τὸν Ἐπίχρον τῶν Αἰῶνων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.304*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον

της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η

των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ η τει το σοι προσ και

ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη

η η σα α σθαι τε ε ε ε κ νοις αλλ αν τι ταυ

της πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω

πι ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι

ον προ του των πι ειν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ

τη μα α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι

ι ον δι ο ο σοι βο ο ω ω ω μεν η σω

τη ρι α των ψυ χων η η μων δο ο ξα σοι

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο

νειν τους οι κει ους παι δευ ωων μα θη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το

κα τα αρχειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε

ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οισ

μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων υ πα α

α αρχω ο πρω τος ουν υ υ μων ε στω παν των

δι α α α α κο ο ο ο νος ο δε αρχων ως ο

αρχο με ε νος ο προ κρι θει εις δε ω ως ο ο

ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ ε λη

λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α α κο ο

νη η η σαι και λυ τρον δου ναι αν τι ι πο ολ

λων την ψυχην των βοων των μοι δοξα σοι

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.306*

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θε

ου ημων εφημας και τα εργα των χειρων ημων

κατευθυνον εφημας και το εργον των χειρων

η ημων κατευθυνον

της ξηρανθεις σου κησ δια την ακαρπια

α αν το επι τιμιον φοοβηθεντες αα

αα δε εε ελφοι καρπους αξιους της μεε

τα ανοιοιοιας προσααξωμεν Χρι

στω ^Δ τω πα ρε ε χον τι ι η η η μι ιν το με

γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ ^δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

^Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω ⁶ ^λ και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ^γ ^δ ^π ^ε

^Κ αι νυν και α α ει ⁶ ^λ και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ ^δ ^π ^ε

^Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ⁶ ^λ ευ

ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α των ⁶ ^λ ε σπευ

δε κο ο ο ο λα α χει ει ει αις ⁶ ^λ υ πο σχε λι

σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ ^γ αλλ αυ τος κα
 τα λι πω ων το ον χι τω ω ω να α ε φυ υ γε ε
 την α μα α αρ τι ι ι ι αν ^γ και γυ μνο
 ος ου ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε το ^Δ ως ο πρω
 το πλα στος προ της πα ρα α α α κο ο ο ο ης ^γ
 αυ του ου ταις ι κε ε σι ι ι ι ι αι
 αις Χρι ι ι στε ε ε λε η σο ο ο ον η η η η
 μα α α α α α ας ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκά Λουκάς

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κυριε προς το μυστηριον το απορητον

της οικονομιας ουκ εξαρκουσα η των

εκ Ζεβεδαιου ου μη η ητηρ η τει τοσοι προσ και ρου

βασιλειας τι ιμην τοις εαυτης δωωρη η

ησα αα σθαι τε ε ε ε κνοις **π**9 αλλ αν τι ταυ της

ποτηριον θαα να αα του επηγγει ειλω πι ει

ειειν τοις φιιλοι οι οισ σου **π**9 ο ποτηριον προ

του των πειν ο αυτος ε λεε γες αμαρτημα

α των καα θα αρτη η η η η ρι ι ι ι ον **π**9

διο σοι οι βο ω ω ω ω μεν **χ**9 η σωτηρι

α των ψυχων η η μων δο ο ξα α σοι

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π ρ

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο νειν τους

οι κει ους παι δευ ωων Μα α θη η τας μη ο μοι ου

σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το κατ

α αρχειν τωων ε ε λα χι ι ι στο τε ε ε ε ρων

ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α

θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ωων υ πα α α αρ

χω ο πρω τος ουουν υ υ μων ε στω παν τωων δι α

α α α κο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο

με ε νος ο προ κρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε

ε σχα α α α τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι

και λυτρον δου ναι αν τι πο ολ λων την ψυ χην των βο

ων τω ων μοι δο ο ξα α σοι

Ἦχος λ π δ ε Νη

Παναγώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.157#

Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων κα τε ευ θυ νο ον

Της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι ι αν

το ε πι τι μι ον φο βη θε ε εντες α δε ελ φοι

καρ πους α ξι ους της με ε τα α νοι οι οι α ας

προσ α α ξω μεν Χρι ι στω τω πα ρε ε χο ον
τι ι η η η μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε
ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δὲ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.158*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω ω νων α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ ρων
ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α των ε σπευ δε

κο ο ο ο λα α χει ει ει ας υ πο σκε
 λι ι ι σαι το ο ο ον Ι ι ω ω σηφ αλλ αυ
 τος κα τα λι πων το ον χι ι ι τω ω ω να ε φυ υ γε
 ε την α α μαρ τι ι ι ι ι αν και γυ μνος ου
 ουκ η η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα
 στος προ της πα α α ρα α κο ο ης αυ του ταις ι
 κε σι ι ι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε λε ε η
 σο ο ο ο ον η η η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶ Λουκᾶς

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.432*

Κυριε προς το μυστηριον το απορη

τον της σης οικονομιας **χρ** ουκ εξαρκουσα

η των εκζεβεδαιουουμηηητηρ **δλ** ητειτο

σοι προσκαιρουβασιλειας τιιμηντοιςεαυ

τη ης δωωρηηησαασθαιτεεεε

κνοις **πρ** αλλαντιταυτηςποτηριονθαανα

αατου **χρ** επηγγειλωπειειειντοιιοις

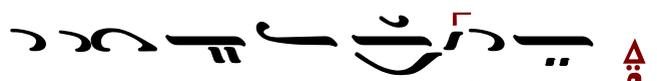
φιιλοιοιοιςσου **πρ** οποτηριονπροτου

τωνπεινοαυτοςεμεελλες **χρ** αμαρτημαατων

κααθααρηηηηριιιιον **πρ** διο

σοι βο ο ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω

ων η η μων δο οξα σοι

εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π ρ

Κ υ ρ ι ι ε τ α τ ε λ ε ω τ α τ α φ ρ ο ο

ν ει ν ^{χ ρ} τ ο υ ς ο ι κ ει ο υ ς π αι δ ε ε υ ω ω ν μ α α θ η η τ α ς

μ η ο μ ο ι ο υ σ θ αι τ ο ι ς ε θ ν ε σ ι ν ε ε λ ε ε ε γ ε ς

ε ι ς τ ο κ α τ α α ρ χ ει ν τ ω ω ν ε ε λ α χ ι ι σ τ ο τ ε ε

ε ε ρ ω ν ^{π ρ} ο υ χ ο υ τ ω γ α ρ ε σ τ αι υ μ ι ν τ ο ι ς ε

μ ο ι ο ι ο ι ς μ α α θ η η τ αι ς ^{χ ρ} ο τ ι π τ ω χ ο ς θ ε λ ω ω ν

υ υ π α α α α ρ χ ω ^{π ρ} ο π ρ ω τ ο ς ο υ ν υ υ

μ ω ν ^{γ ρ} ε σ τ ω π α ν τ ω ω ν δι α α α α κ ο ο ο

ο ν ο ς ^{χ ρ} ο δε α ρ χ ω ν ω ς ο α ρ χ ο μ ε ε ν ο ς ^{Δ ρ} ο

π ρ ο κ ρ ι θ ει ς δε ω ω ς ο ο ε ε ε ε ε σ χ α α α α

τος ^π και γαρ ε λη λυ θα αυ τος ^χ τω πτω χευ

σαν τι Α δαμ δι α α κο ο νη η η σαι ^χ και λυ

τρον δου ναι αν τι πο ο λ λων ^Δ την ψυ χην των βο ω

ων τω ων μοι δο ο ξα σοι ^Δ

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.434*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας ⁶ και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας ^χ και το ερ γον των χει ρω ων

η η μων κα τε ευ θυ νο ον ^ν

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α κα αρ πι

ι ι α αν⁶ το ε πι τι μι ον φο ο βη η η
 θεν τες α α α α α δε ε ε ε ελ φοι^γ καρ πους
 α ξι ους της με ε τα α νοι οι οι α ας^Δ προς α
 α ξω με εν Χρι ι στω^Δ τω παρ ε χον τι ι η η
 η μιν το μεγα ε ε ε ε λε ε ε ε ος^γ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δὲ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.435*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω⁶ και Α γι ι ι ι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι^γ
 Κ αι νυν και α α ει⁶ και εις τους αι ω νας των
 αι ω ω ω ω ω νων α α μην^γ

Δευτεραν Ευαντην αι αι γυ υ πτι ι ι

αν ⁶ λ ευ ρων ο ο δρα α κων δι α ρη η μα α α των

ε σπευ δε κο ο ο ο λα α κει ει ει αις υ πο

σκε λι ι σαι τον Ι ι ι ι ι ω ω ω ω σφη ^γ ρ

αλλ αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι ι τω ω ω

να α ^Δ ρ ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ

τι ι ι ι ι αν ^γ ρ και γυ μνος ου ουκ η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ^Δ ρ ως ο πρω το πλα στος προ ο

της πα ρα α α α κο ο ο ο ης ^γ ρ αυ του ταις

ι κε ε ε σι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον η η η η μας

* μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶ Λουκᾶς

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.164/611*

Κυριε προς το μυστηριον το αποορ

ρηη τον της σης οι οι κο νο ο μι ι ι α ας ουκ εξ

αρκου ου σα η των ε εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη

η η η η τη η τει ει το ο σοι προσ και ρου βα σι

λει ει ει ει ει ας τι ι μην τοις ε αυ τη ης

δω ω ρη η η η η σα α σθαι τε ε ε εκ

νοις ^{π ρ} αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α

να α α α του ^{χ ρ} ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι

ει ει ν τοι οι οις φι ι λοι οι οις σου ^{π ρ} ο πο ο

τη ρι ον προ του ου ου ου τω ων πι ι ει ν ο αυ το

ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα

αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον ^{π ρ} δι ο ο σοι βο

ο ω ω ω ω μεν ^{χ ρ} η σω τη ρι α των ψυχων η

η μων δο ο ο οξα α σοι ^{Δ ρ}

^χ ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων

ευφρανθει ημεν ανθων ημερων εταπει

νωσας ημας ετωνων ειδομεν κακα και ι

δε επιτους δουλους σου και επι τα εργα

σου και οδηγησον τους υιου σου οους αα αυ αυ

των πρ

Κυριιετα τελεωταααφρο

ο νειν τους οικειεις παιδευων μααθη

ητας μηομου ουσθαι τοις εθνεσιν εελε

εεγες εντωκατααααρχειντων ελα

χί ι στο τε ε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε

σται η μιν τοις ε ε μοι οι οι οις μα α θη η ταις ο

ο ο ο τι πτω ω ω χο ο ος θε ε ε ε ε λω

ων υ πα α α αρχω ο πρω ω το ο ος

ου ουν υ υ μων ε στω ω πα αν τω ωων δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε α αρ χων ωως ο

αρχο ο με ε νος ο προ κρι ι θει εις δε ω

ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ

ε λη λυθα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δα αμ δι α

κο ο νη η η η σαι και λυ υ τρο ον δου

ου ναι αν τι ι πο ο ολ λων ^Δ την ψυ χην των βο ων

τω ων μοι δο ο ο οξα α σοι ^Δ

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.166/613*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας ⁶ και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας ⁶ και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων κα τε ευ θυ νο ον ^ν

Τ ης ξη ραν θει ει σης συ κης δι α την α

κα αρ πι ι ι αν ⁶ το ο ε πι τι μι ι ο ον φο βη

θεν τε ες α δε ελ φοι ^ν καρ πους α α ξι ι ι ι

ους τη ης με ε τα α νοι οι οι α ας προσ α α ξω ω

με εν Χρι ι στω ω ω ω ω η τω πα ρε ε ε

χο ο ο ον τι ι η μιν το με ε γα ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ος γ δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.167/614*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι γ δ

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην γ δ

Δ ε ευ τε ραν Ε ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι

αν φ 6x ευ ρω ων ο ο δρα α α α α α α κων δι α

ρη μα α α α α τω ω ων 6q ε σπευ δε κο λα α κει ει

ει ει αι αι αι αις 6λ υ πο σκε ε λι σαι το ο ο ον Ι

ι ω ω ω ω σηφ γ δ αλλ αυ τος κα α τα λι πω

ω ω ων τον χι ι τω ω ω να α ε ε φυ υ υ γε

τη η ην α μα α αρ τι ι ι ι αν γ δ και αι αι

γυ υ μνος ου ουκ η σχυ υ νε ε ε το ως ο

πρω το ο πλα α στο ος προ τη ης πα α ρα κο ο

ης αυ του ται αις ι κε σι ι ι αι αις Χρι ι

στε ε ε ε λε ε η σο ο ο ο ο ον η η

η η μας

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶ Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορρη τον

της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ

Ζε βε δαι ουου μη η η τηρ η τει τοσοι προσ και ρου βα σι

λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ρη η η η

σα α σθαι τε ε εκ νοις ^{π ρ} αλλ αν τι ται της πο

τη ρι ον θα α να α α του ^{χ ρ} ε πηγ γει ει ει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λους σου ^{π ρ} ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ει ν

ο αυ τος ε λε ε γες ^{χ ρ} α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η

η η η ρι ι ι ον ^{π ρ} δι ο σοι βο ω ω

ω μεν ^{χ ρ} η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

δο ο ξα σοι ^Δ

^χ Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν ^Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π ρ

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν τους

οι κει ους παι δε ευ ω ων Μα θη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν

των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου

τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μα θη η

ταῖς οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς
ταῖς οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς

ἀρχῶν οὐρανοῦ καὶ γῆς
ἀρχῶν οὐρανοῦ καὶ γῆς

διὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
διὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

χομενος οὐρανὸν καὶ γῆν
χομενος οὐρανὸν καὶ γῆν

σχάτος καὶ γὰρ ἐληλυθαυτος
σχάτος καὶ γὰρ ἐληλυθαυτος

τωπτωχευσαντι Ἀδαμ διὰ κοονηηησαι
τωπτωχευσαντι Ἀδαμ διὰ κοονηηησαι

τρονδουουναιαντι πολλωντωντην ψυχην
τρονδουουναιαντι πολλωντωντην ψυχην

τωνμοιδοοξασοι

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Καὶ ἐστὴν ἡ λαμπροτῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η η μων κα τε ευ θυ νο ον

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τε ες α δε ελ

φοι καρ πους α ξι ι ους της με ε τα νοι οι οι

α ας προσ α ξω μεν Χρι στω τω πα ρε ε χον τι η

μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ

ρων ο ο δρα ακων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε κο

λα α κει ει ει αις υ πο σκε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω

ω σσηφ αλλ αυ τος κα τα λι πω ω νων τον χι τω

ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α

αρ τι ι ι αν και γυ μνο ος ου ουκ η η σχυ

υ υ νε ε ε το ως ο Πρω το πλα στος προ

της πα ακο ο ης αυ του ταις ι κε σι

ι ι ι ι αις Χρι ι στε ε λε ε η σο

ο ον η η η μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶ Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.23*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρητον

της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η

των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει το σε προσ και

ρου βα σι λει ει ει ας τι ι μην τοις ε αυ τοις δω ω ρη

η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ

της πο τη ρι ον θα να α α του ε πηγ γει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λοι οι οισ σου ο πο τη ρι ι ον προ του των

πι ει ν ο αυ το ος ε ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α

θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο ο ο

σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω

ων η η μων δο ο ξ α σοι

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των πρ

Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο ο

νειν τους οι κει ους παι δευ ω νων μα θη η τας μη ο μοι

ου σθε τοις ε ε θνε ε σιν ε λε ε γες εις το κα

ταρ χειν των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ

ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις μα α θη η

ταις ο τι πτω χος θε ε λω ων υ πα α α αρ

χω ο πρωτος ουν υ υ μων ε στω παν των δι α

α α κο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο με

ε νος ο προ κρι θεις δε ω ως ο ε ε ε ε ε σχα α

α α τος και γαρ ε λη λυ υ θα α α αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι

και λυ τρον δου ναι αν τι πολ λω ω ν την ψυ υ χην των

βο ων τω ων μοι δο ο ξα σοι

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.24*

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η ημων κα τε ευθυ νο ον

Τ ης ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τε ες α δε

ελ φοι καρ πους α α ξι ι ους της με τα α νοι οι οι α

ας προσ α α ξω μεν Χρι ι στω τω πα ρε ε

χο ον τι η μι ιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε

ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δ Νη

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε ρα αν Ε ε ευ αν την Αι γυ πτι ι ι

αν ευ ρων ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α

των ε σπευ δε κο λα χει ει ει ει αις υ πο σκε λι

ι ι σαι το ον Ι ω ω σηφ αλλ α αυ τος κα τα λι

πων το ον χι ι τω ω ω να ε φυ υ γε την α α

μαρ τι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα στος προ της

πα α ρα α κο ο ης αυ του ταις ι κε σι ι ι ι αις

Χρι ι στε ε ε ε ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας